

ikke vil stille mange Hylde oven over hin-
gaden, vil man altsaa behøve meget stor
Plads til Kolombariat. Regner man efter,
saa vil det for den danske Nation i Løbet
af et Aarhundrede komme til at kræve en
Plade, hvorpaa Urnerne kunne komme til at
staa, af omtrent 320 Tønder Land. Jeg
tror nok, det vil være tilstrækkeligt til at
vise, at, hvis man skulde tænke sig Sig-
brænding indført som noget nødvendigt, ikke
som fakultativ, saa vil det være absolut nød-
vendigt at opgibe Tanken om Kolombariat,
og saa maatte man komme tilbage til, at
efter at Liget var brændt, maatte Asken be-
graves. Saa saa vi altsaa Begravelse efter
Sigbrændingen. Jeg tror, det vilde blive
en meget kostbar Indretning, og derfor til-
staar jeg, at jeg er enig med den højtærede
Minister i, at der ikke nogen Sinde kan være
Tale om, at vi skulde komme til Sigbrænding
som almindelig Jordfæstelsesskik for alle; i det
højeste vil der vistnok kun blive Tale om den
som fakultativ.

Raben: Sigbrænding er jo tilladt i
de fleste omliggende Lande og jeg vil ikke
være med til her i Landet at forbyde Ind-
førelse af Sigbrænding for dem, der maatte
ønske det, jeg vil give Individet fuld Frihed
til selv at kunne tage Bestemmelse i denne
Sag. Jeg kan altsaa ikke være med til at
modsatte mig, at enhver Mand og Kvinde,
der har opnaaet Myndighedsalderen, 18
Aars Alderen, og er ved sin Fornufts fulde
Brug, kan i Testamentsform affatte en Til-
kendegivelse om, hvor vidt han vil brændes
eller ikke, hvorvidt han i Stedet for at blive
jordfæstet paa almindelig Maade ønsker at
blive brændt. Jeg finder det, som sagt,
stemmende med Individets Frihed, og jeg vil
ikke være med til at modsætte mig det.
Man har jo fremhævet det ubehagelige, som
der maatte være for Folketjens geistlige
ved hele denne Sag, men det forekommer
mig ikke, at Folketjens Præster kunne have
særlig Grund til at modsætte sig Sigbræn-
ding, idet det jo i § 5 bestemmes, at det
ikke kan paalægges nogen af Folketjens
geistlige at forrette Jordpaafastelse eller
foretage anden kirkelig Handling hverken før
eller efter Sigbrændingen. — Naar For-
skrifter om Udførelsen af Sigbrænding, som
der siges i § 6, gives af Justitsministeren,
ser jeg deri Betryggelse nok for, at Sagen
vil blive bragt til Udførelse paa en hensigts-
mæssig og sømmelig Maade. Der skal jo i
den Anledning gives et Regulativ af Justits-
ministeren, — og deri ser jeg nu Betryggelse.
De kunne ikke gives af disse Selfaber, som
oprette Krematorierne, uden at det skal stad-

fæstes af Justitsministeren. — Jeg ønsker ikke,
at der skal blive nebsat noget Udvalg, idet de
Bestemmelser, som indeholdes i nærværende
Lovforslag, tilfredsstille mig. Skulde der være
Grund til paa enkelte Punkter at foretage
Forandringer i det foreliggende Lovforslag,
saaledes, som det blev foreslaaet af det ærede
Medlem for København (Magen) med Hen-
syn til Opbyggelsen af Krematorierne, Ved-
ligeholdelsen af dem etc., er der jo Lejlighed
nok til, at vi kunne stille Endringsforslag i
denne Retning inden 2den Behandling.
Nedsætte vi derimod et Udvalg, staar det
aldeles klart for mig, at saa bliver der ikke
noget af denne Lov i denne Samling, og
jeg ønsker for min Person, at Loven maa
kunne blive færdig og komme til at træde i
Kraft saa snart som muligt. Det er blot
disse Bemærkninger jeg har villet gøre for
at motivere min Afstemning mod Forslaget
om et Udvalg, som formentlig vil blive stillet,
efter hvad Udtalelserne tidligere ere
gaaede ud paa.

Formanden: Spørgsmaalet om Ud-
valg kommer jo først for senere. — Det
3dje Medlem for 7de Kreds har Ordet for en
kort Bemærkning.

Sjerre: Naar det ærede 2det Med-
lem for 10de Kreds (Frijs) udtalte, at det jo
kunde være Geistligheden det samme, hvad
der blev gjort ved Liget efter Jordpaafastel-
sen, kan jeg ikke være enig med ham deri.
Mangfoldige geistlige have den Opfattelse,
at Sigbrænding er en ligefrem ukristelig Be-
gravelse, at den strider imod den jødiske og
kristelige Tradition, at det efter den jødiske
kristelige Opfattelse ligefrem maa betragtes
med Afsky, at Eigene skulle brændes i Ste-
det for at jordfæstes, at det strider mod
Guds Ordning og er en Forgribelse mod
Guds Skabning, at den i det hele for den
jødiske kristelige Opfattelse af Vegemets Be-
tydning griber forstyrrende og forvirrende
ind paa Kirkens og Skriftens Billedsprog,
og at det navnlig vil være i høj Grad de-
moraliserende for den Del af Befolkningen,
for hvem Fantasten og Tøselser spiller en
særlig stor Rolle, og hvis Begreber ikke
altid ere saa klarede, som de skulle være.
Naar alle disse Indvendinger gøres, som de
jo gøres fra mange geistliges Side, saa synes
jeg dog nok, at den geistlige maa sige
som saa: Nej, vil den vedkommende handle
saa frit imod Kristendommen, som jeg finder,
at det er, saa vil jeg heller ikke assistere ved
hans Begravelse. Det vilde gøre mig sær-
deles ondt, om det nogensinde skulde komme
saa vidt her i Danmark, at man vilde paa-